

В тривожні дні, як загули гармати,
Йому вручили прапор на древку,
І номер — двісті шістдесят дев'ятий —
Присвоїли стрілецькому полку.
І гордо маяв прапор той шовковий,
І вершив
полк той
місію свою,
Хоч склад його мінявся особовий
У кожному
найменшому
бою.

Коли ж виходив
на дніпровські схили
І на плацдарм вихоплювавсь ривком, —
Краплиною його живої сили
Я був також
і числився «штиком».

Із циклу «Рядки з плацдарму»

1967—1969

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.